



ת"פ 428/06/15 - יורם לסקין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 428-06-15 מדינת ישראל נ' לסקין
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת נסרין עדוי
המבקש-הנאשם	יורם לסקין
נגד	
המשיבה-המאשימה	מדינת ישראל

החלטה

בקשה לעיון בחומר חקירה, בהתאם לסעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ב-1984.

הרקע לבקשה

1. כנגד המבקש (להלן: **המבקש** או **הנאשם**) תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 3(א)(6)(א) בנסיבות סעיף 3(א) + (4) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בחלק הכללי לכתב האישום נטען, כי במסגרת מאבק בתופעת עבריינות המין נגד קטינים ברשת האינטרנט, ביצעה משטרת ישראל, במהלך החודשים פברואר-מאי 2015, מבצע לאיתור חשודים אשר מנסים ליצור קשר מיני עם קטינים ברשת האינטרנט (להלן: **המבצע**), וכי במסגרת כך הונחו השוטרים מיחידת הסייבר של מחוז חוף, אילן רגב (להלן: **השוטר אילן**), אלון ליעד (להלן: **אלון**) ואיתי הנדלסון (להלן: **השוטר איתי**), להציג עצמם ב"תפוז צ'אט" כקטינה בת 12 שכינויה "יעלי12" (להלן: **יעלי** או **יעלי 12**), להמתין בצ'אט לפניות מצד חשודים, לפתח עימם שיחה בצ'אט ובהמשך באפליקציית "WhatsApp", תוך שהם מציינים עם תחילת השיחה שיעלי בת 12.
3. עוד צוין בפרק הכללי בכתב האישום, כי כחלק מהמבצע ולצורך סיפור הכיסוי של השוטרים ואמינותו, הונחו השוטרים לשלוח תמונות של קטינות הנחזות להיות ילדה כבת 12, וזאת מתוך אסופת תמונות שהוכנה עבור המבצע (להלן: **אסופת התמונות**). כמו כן, ולצורך המבצע, נרכשו טלפון סלולארי וכרטיס סים שמספר המנוי שלו 052-2934509 (להלן: **מספר הטלפון**), וזאת כדי לנהל באמצעותו שיחות עם חשודים ב- "WhatsApp".



4. בפרק העובדות בכתב האישום נטען כי:

א. על פי כתב האישום, ביום 8.3.2015, בשעה 10:01 או בסמוך לכך, גלש הנאשם (המבקש דנן) בצ'אט כשהוא מכנה את עצמו "קופידון", והבחין בכינוי של השוטר אילן "יעלי12", אשר פעל אותה העת במסגרת המבצע.

ב. הנאשם, אשר סבר כי מדובר בקטינה, פנה ליעלי תחת הכינוי "קופידון". יעלי כתבה לנאשם שהיא בת 12 ובין השניים התפתחה שיחה שבמהלכה השניים החליפו מספרי טלפון לצורך שימוש באפליקציית "WhatsApp".

ג. בהמשך לכך, באותו יום בשעות 10:39-18:18, שוחח הנאשם עם יעלי באפליקציית "WhatsApp" (להלן: שיחת ה- "WhatsApp").

ד. במהלך שיחת ה- "WhatsApp", פנה הנאשם ליעלי בהצעות חוזרות בעלות אופי מיני והתייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה, הכל כפי שפורט בכתב האישום.

ה. במעשים המתוארים לעיל, הנאשם הפנה ליעלי הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה, בסברו שיעלי היא קטינה בת 12, ובכך ניסה להטריד מינית קטינה שטרם מלאו לה 15.

הבקשה

5. בבקשה דנן, ולאחר שפנייתו למשיבה לא נענתה, עותר המבקש לעיין בחומרי החקירה הבאים:

א. ההנחיות המפורשות, בכתב או בעל פה, שקיבלו השוטרים אילן ואלון מאת הפרקליטות ו/או מכל גורם אחר, שהיוו את הבסיס לשיחות שניהלו שוטרים אלה בעניין תיק זה;

ב. תיעוד לשיחות שניהלו השוטרים ב"צ'אט תפוז", לרבות החדרים בהם בוצעו שיחות אלו;

ג. מי מסר לנאשם את הטלפון של יעלי12 ומהלך השיחה שהביאה



לכך;

- ד. תיעוד כל פעילות השוטרים הנ"ל במסגרת המבצע, כמה זמן התנהל המבצע, עם כמה אנשים שוחחו השוטרים, כמה כתבי אישום הוגשו בגין אותן שיחות, והאם הוגשו כתבי אישום כנגד כל מי שביצעו שיחות עם אותם שוטרים.
6. הנאשם טוען, כי ההנחיות הנטענות בפרק הכללי בכתב האישום, לא הועברו לעיונו כחלק מחומר החקירה. יתרה מכך, חלקים נרחבים מהאמור בכתב האישום, אין להם זכר בראיות התביעה, לרבות תיעוד השיחות ב"צ'אט תפוז" והשאלה כיצד הועבר הטלפון בין יעליל 12 לנאשם.
7. עוד טוען הנאשם, כי מחומר החקירה שהועבר לעיונו עולה כי השוטרים פעלו באגרסיביות תוך שידול של ממש את הנאשם לבוא לדבר על נושאים מיניים. מפעילות זו, עולות, לטענת הנאשם, שאלות קשות, לרבות גבולות ההסמכה שניתנו לשוטרים בהתנהלותם בצ'אט ושמה ביצעו חריגה מההנחיות שניתנו להם בהקשר למבצע.
8. כמו כן, עולה השאלה האם הוגשו כתבי אישום נגד כל מי שמולו התנהלו שיחות כאמור, או שמה ניהלה המאשימה מדיניות של אכיפה בררנית.
9. הנאשם מבקש לדעת מהם הקריטריונים שהיו, אם בכלל, לצורך הגשת כתבי אישום בפרשייה.
10. לטענת המבקש, מדובר בחומר חקירה החיוני להגנתו. חלק מטענות ההגנה של הנאשם עניינו בטענות כנגד התנהלות השוטרים ופעולתם להדיח לשיחות עם תוכן מיני. כך, שההנחיות שקיבלו השוטרים הן מהותיות לענייננו.
11. עוד טוען הנאשם, כי החוסר בראיות הנוגעות לשלב תחילת הפעילות בתיק מביא לפסילתן של ראיות נוספות שהושגו בשלב מאוחר ושמבוססות על הראיות החסרות. מכאן, המשיבה נדרשה לתת הסבר לאי הימצאות הראיות או למסור את חומר החקירה לידי הנאשם.
12. הנאשם מבקש לקבל מידע אודות מכלול הפעילות של השוטרים, מתי התחיל המבצע, מתי הסתיים, עם כמה אנשים נוהלו שיחות, כמה כתבי אישום הוגשו בגין שיחות אלה.

תגובת המדינה

13. במסגרת הפרשה הוגשו אחד עשר כתבי אישום בחודשים מאי-יוני 2015, כאשר עובר להגשת כתבי האישום החשודים נעצרו וכתבי האישום הוגשו במהלך המעצר. חלק מהנאשמים הודו בכתב האישום. הנאשם דנא טרם הגיב



לכתב האישום, אך הודה בהתכתבות עם אותה קטינה.

14. החומר המבוקש על ידי הנאשם אינו בבחינת חומר חקירה.

15. הדיסק ובו ההתכתבות בין השוטר לנאשם הועבר לסניגור, בנוסף לעותק קשיח שהודפס והועבר לעיונו. מצפיה בתוכן הדיסק עולה, כי בדקה 18:40 יעל כותבת לנאשם שהיא בת 12, לפני כן הנאשם כותב לה שהוא בן 60. הנאשם עונה לה שהגיל זה רק מספר סידורי, אך יעלי ממשיכה ואומרת לו שלפני מספר חודשים חגגה בת מצווה. בדקה 41:50 לדיסק הם מחליפים מספרי טלפון ואז עוברים לשוחח בוואטסאפ וגם שם היא חוזרת על הגיל שלה.
12.

16. האישור של פרקליטת המחוז למבצע הוא בגדר תרשומת פנימית, זה מופנה לשוטרים. המשיבה טענה, כי מאחר ובתרשומת פנימית עסקינן, הרי שאין להמציאו לעיון הנאשם. אחרת, ואם ייקבע כי מדובר בחומר חקירה, תהא פרקליטת המחוז בגדר עדה בתיק וזו אינה מטרת האישור. בבחינת למעלה מן הצורך, נמסרה במהלך הדיון, על ידי הפרקליטה, פרפרזה, לפיה: ביום 18/2/15 ניתן אישור למבצע על ידי פרקליטת המחוז, כשקיימת הנחיה מפורשת בדבר איסור הדחה.

17. ככל שבכוונת הנאשם להוכיח כי הייתה הדחה פסולה, עליו להוכיח טענתו, ללא כל קשר למכתב הפרקליטה.

18. הנאשם לא הראה כל טעם המצדיק את המצאת כל החומרים לעיונו.

19. באשר לטענת האכיפה הבררנית, המשיבה טענה כי מדובר בפרשה שהוגשו בה 11 כתבי אישום, כך שאין כל בסיס לטענה בדבר קיומה של הפלייה פסולה כלפי הנאשם.

20. במהלך המבצע השוטר משוחח עם עשרות אנשים והשיקולים שהנחו את המשיבה בהגשת כתב האישום הם שיקולים ענייניים, בראש ובראשונה קיומן של ראיות ולא שיקולים זרים אחרים.

21. לא זו אף זו, בחומר החקירה לא נמצאת רשימה של כל האנשים שיצרו קשר עם יעלי.
12.

22. מדובר במבצע שנפרש על פני תקופה ארוכה של מספר חודשים במהלכם שוטרים התכתבו בצ'טים עם אנשים. מדובר בעשרות אם לא מאות של אנשים והשיקולים היו ענייניים - קיומן/היעדרן של ראיות. בהקשר זה נטען, כי אין בהתכתבויות כשלעצמן, כדי לבסס עבירה, ככל שלא נכלל בהן תוכן בעל גוון מיני.

23. המשיבה טענה, כי מדובר בניסיון קלאסי למסע דיג, וביקשה להורות על דחיית הבקשה.



24. במסגרת הדיון בבקשה, המשיבה מסרה לעיון בית המשפט, עותק מתיק החקירה.

הכרעה

אישורי הפרקליטה שהיוו את הבסיס לשיחות שניהלו השוטרים במהלך המבצע:

25. אקדים ואבהיר, כי המבקש עתר לגילוי ההנחיות, בכתב ו/או בעל-פה, שניתנו לשוטרים לצורכי המבצע. ברם, במהלך הדיון הוברר כי מדובר באישורי הפרקליטה למבצע. אישורים אלה סומנו ב/1 ו- ב/2 (להלן: **האישורים**). מעבר לאישורים אלה לא קיימות הנחיות נוספות כלשהן.

26. חרף יסודיותה של זכות הנאשם לעיין בחומר החקירה, פשיטא כי אין המדובר בזכות מוחלטת, כשהמבחן לקביעה האם מדובר ב"חומר חקירה" הינו מבחן "הנגיעה של החומר לאישום", שבמסגרתו נדרש כי יתקיים "יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו", כאשר "לא כל השערה ספקולטיבית עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרת חומר כחומר חקירה" וכאשר "אין די בתקווה בלבד כי בתיק מסוים ימצא חומר שעשוי להועיל להגנת הנאשם" (בש"פ 6717/12 מדינת ישראל נ' ברוך אהרון (18.12.2012); בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל (9.8.2000); בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו (13.8.2009))).

27. עינתי באישורי הפרקליטה לגבי המבצע, ושוכנעתי כי מדובר "תרשומת פנימית" גרידא, שאין כל מקום להורות על המצאתה לעיון הנאשם. יתרה מכך, שוכנעתי כי לא קיים "יסוד של ממש" להשערת הנאשם או לתקוותו, כי אישורים אלה עשויים להשפיע על בירור האישום כנגדו.

28. בבחינת למעלה מן הצורך אוסיף ואציין, כי אף אם אצא מתוך הנחות כי מדובר בחומר שאינו תרשומת פנימית וכי מדובר בחומר חקירה, הרי שאין בהנחות אלה, כשהן לעצמן, כדי להוביל למסקנה כי יש להורות על המצאת האישורים לעיון המבקש, ולעולם יש לבצע "איזון" בין האינטרסים המוגנים המתחרים בנסיבות העניין; זכות העיון של הנאשם אל מול האינטרס הציבורי הבא לידי ביטוי במגוון זכויות (הזכות לפרטיות, חסיונות ועוד), כשהמבחן לשאלת האיזון הינו מבחן "חיוניות" חומר החקירה להגנת הנאשם [ראו: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר ואח' (23.1.2014)].

29. בנידון דנן, מול זכותו של הנאשם לעיין באישורים עומד האינטרס הציבורי כי עובדי ציבור יוכלו לבצע את עבודתם בלי לחשוש כי הדברים יגיעו לידי גורמים חוץ מערכתיים. מכאן, אגש כעת לבחון את "חיוניות" המידע שבאישורים הנ"ל להגנת הנאשם.

30. הלכה פסוקה מקדמת דנא היא, כי שידול אדם על ידי סוכן משטרתי לבצע עבירה אינו שולל את אחריותו הפלילית של אותו אדם, גם אם היה אדם תמים ושומר חוק וגם אם לא היה מבצעה אלמלא השידול, אלא עשוי להביא



להקלה מסוימת בעונשו (ראו: ע"פ 1224/07 אברהם בולדב נ' מדינת ישראל (10.2.2010) (להלן: **פרשת בולדב**); רע"פ 1201/12 יוסף קטיעי ואח' נגד מדינת ישראל (9.1.2014) (להלן: **פרשת קטיעי**); וכן יעקב קדמי - על הראיות (2009) עמ' 479-485).

31. אכן, בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי: אין להוציא מכלל אפשרות כי תתכנה נסיבות חריגות, שבהן תרומתו של סוכן מדיח מטעם הרשות לביצוע עבירה פלילית תהיה כה מהותית, עד כי יהיה בה כדי להקים לנאשם טענת "הגנה מן הצדק" אשר בהתקבלה, עשויה היא להביא לביטול האישום נגדו" (ראו: פרשת בולדב ופסקאות 8, 10-12 בפרשת קטיעי). ברם, על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, מקרנו אינו נמנה על אותם מקרים חריגים. מכל מקום, חומר החקירה שהומצא לעיונו של המבקש מכיל את הדיסק המתעד את מלוא הצ'אטים והשיחות שהוחלפו בינו לבין השוטרים. דיסק זה מהווה למעשה ליבת ועיקר חומר החקירה, ואין זה מוריד או מעלה, אם ניתנו הנחיות כאלה או אחרות, כל עוד שפעולות השוטרים מתועדות באותו דיסק וניתן לעמוד על טיבן ולראות שמא הייתה בהן משום חריגה מגבול הסמכויות שבדין, ובהקשר זה אוסיף ואציין, כי במסגרת הדיון בבקשה, נמסרה לנאשם פרפרזה, לפיה: ביום 18/2/15 ניתן אישור למבצע על ידי פרקליטת המחוז, כשבאותו אישור **קיימת הנחיה מפורשת בדבר איסור הדחה**. דומה, כי פרפרזה זו עונה על דרישת הנאשם בנוגע לאותן הנחיות, כך שבאפשרותו לבחון את הראיות העולות מהדיסק המתעד את הצ'אטים והשיחות שהתנהלו בין השוטרים לבינו, ולבחון שמא הייתה סטייה מהוראות הדין, ובפרט, שמא הייתה בפעילות השוטרים הדחה אסורה.

32. לאור האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי המידע שבאישורים אינו חיוני להגנת הנאשם. מכאן, ובאיוון בין שני האינטרסים המתנגשים, יש לבכר את אינטרס הציבור על פני האינטרס של הנאשם. מכאן, דין הבקשה בהקשר זה להידחות.

תיעוד לשיחות שניהלו השוטרים ב"צ'אט תפוז", לרבות החדרים בהם בוצעו שיחות אלו והמצאת תיעוד בקשר לזהותו של מי שמסר לנאשם את הטלפון של יעלי 12 ולמהלך השיחה שהביאה לכך:

33. המבקש לא מסר, לא בבקשתו שבכתב ולא במסגרת הדיון, כל הסבר לדרישתו להמצאת תיעוד לחדרים בהם בוצעו השיחות, וכיצד מידע זה חיוני להגנתו.

34. באשר ליתר פרטי דרישתו של המבקש בהקשר זה, המשיבה טענה כי המציאה לעיונו את הדיסק המתעד את כל הצ'אטים ושיחות ה-"WhatsApp" שהתנהלו בין השוטרים לבין הנאשם, אך למען הזהירות, הודיעה כי תדאג להמציא שוב את הדיסק לעיונו של הנאשם.

35. בנסיבות, אני מורה למשיבה להמציא לעיון הנאשם את הדיסק הקיים בחומר החקירה, וזאת בתוך 7 ימים מהיום.

תיעוד כל פעילות השוטרים הנ"ל במסגרת המבצע, כמה זמן התנהל המבצע, עם כמה אנשים שוחחו השוטרים, כמה כתבי אישום הוגשו בגין אותן שיחות, והאם הוגשו כתבי אישום כנגד כל מי שביצעו שיחות עם



אותם שוטרים:

36. לא ייתכן חולק, כי החומר המבוקש הינו חיוני לביסוס טענת ההגנה מן הצדק של אכיפה בררנית. מנגד, אין להתעלם מהאינטרס הציבורי באי הטלת נטל כבד ובלתי מידתי על המשיבה להמציא מידע. בענייננו, מדובר במבצע שאושר ביום 18.2.2015 ונמשך עד ליום 1.5.2015. במסגרת הדיון בבקשה, המשיבה מסרה מידע, לפיו הוגשו אחד עשר כתבי אישום בעקבות המבצע. אך, המשיבה לא פירטה מהו מספר האנשים ששוחחו עם השוטרים במהלך פעילותם במשך תקופת המבצע; האם היו מקרים של התכתבויות ושיחות עם תכנים דומים לאלה המיוחסים לנאשם דנן מבלי שהוגשו בעניינם כתבי אישום; ואם התשובה לכך הייתה בחיוב - הרי שהמשיבה לא פירטה מה היו הסיבות לאי הגשת כתבי אישום באותם מקרים.

37. לא נעלם מעיניי, כי המידע הנ"ל אינו קיים בחומר החקירה, ברם ברי כי מדובר במידע הנמצא בהישג ידה של המשיבה.

38. על כן, בשלב זה, שוכנעתי כי על המשיבה למסור לסנגור את המידע הבא:

א. רשימה בדבר מספר האנשים ששוחחו עם השוטרים בכל אחד מימי המבצע;

ב. מספר המקרים שבהם היו התכתבויות ושיחות עם תכנים דומים לאלה המיוחסים לנאשם דנן מבלי שהוגשו בעניינם כתבי אישום, והנימוקים לאי הגשת כתבי אישום באותם מקרים.

39. המשיבה תמסור את המידע הנ"ל בתוך 14 ימים מהיום.

40. רק לאחר המצאת המידע הנ"ל, ניתן יהא לעמוד על שיקול ההכבדה על המשיבה, אם בכלל, וניתן אף לעמוד על הצורך במסירת מידע נוסף כלשהו בעקבות מסירת הפירוט הנ"ל, ככל שתבוא בקשה מצד הנאשם להמצאת תיעוד נוסף כאמור.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ו, 09 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

